

Ps 77 (76) /wg BT wyd. 4/

¹ *Kierownikowi chóru. Według Jedutuna. Asafowy. Psalm.*

² Głos mój się wznosi do Boga i wołam,

głos mój - do Boga, by mnie usłyszał.

³ Szukam Pana w dzień mojej niedoli.

Moja ręka w nocy niestrudzenie się wyciąga,

moja dusza odmawia przyjęcia pociechy.

⁴ Jęczę, gdy wspomnę na Boga,

duch mój słabnie, kiedy rozmyślam.

⁵ Ty zatrzymujesz powieki mych oczu:

jestem wzburzony i mówić nie mogę.

⁶ Rozważam dni starodawne

i lata poprzednie ⁷ wspominam.

Rozmyślam nocą w sercu,

roztrząsam i duch mój docieka:

⁸ «Czy Bóg odrzuca na wieki,

że już nie jest łaskawy?

⁹ Czy Jego łaskawość ustała na zawsze,

a słowo umilkło na pokolenia?

¹⁰ Czy Bóg zapomniał o litości,

czy w gniewie powstrzymał swoje miłosierdzie?»

¹¹ I mówię: «To dla mnie bolesne,

że się odwróciła prawica Najwyższego».

¹² Wspominam dzieła Pana,

zaiste wspominam Twoje dawne cuda.

¹³ Rozmyślam o wszystkich Twych dziełach

i czyny Twoje rozważam.

¹⁴ Boże, Twoja droga jest święta:

który bóg dorówna wielkością naszemu Bogu?

¹⁵ Ty jesteś Bogiem działającym cuda,

objawiłeś ludom swą potęgę.

¹⁶ Ramieniem swoim lud Twój wybawiłeś,

synów Jakuba i Józefa.

¹⁷ Boże, ujrzały Cię wody,

ujrzały Cię wody: zadrżały

i odmęty się poruszyły.

¹⁸ Chmury wylały wody,

wydały głos chmury

i poleciały Twoje strzały.

¹⁹ Głos Twego grzmotu wśród terkotu kół,

pioruny świat rozjaśniły:

poruszyła się i zatrzęsła ziemia.

²⁰ Twoja droga wiodła przez wody,

Twoja ścieżka przez wody rozległe

i nie znać było Twych śladów.

²¹ Wiodłeś Twój lud jak trzodę

ręką Mojżesza i Aarona.

Głos mój się wznosi do Boga. Piękne, poetyckie określenie każdej modlitwy. Ta, w Psalmie 77, jest indywidualną modlitwą błagalną. Niekiedy psalmy błagalne przypominają najpierw Bożą łaskawość i pomoc udzieloną w przeszłości. W tym psalmie cała jego druga część, od w.12, „wspomina dzieła Pana” przyjmując ton pochwalnej pieśni na cześć Boga, Zbawcy ludu Izraela.

Szukam Pana w dzień mojej niedoli. Intensywność tej błagalnej modlitwy widoczna jest w użytych określeniach: „wołam”, „szukam Pana”, „wyciągam ręce”. Modlitwa zanoszona jest do Pana nieustannie, „w dzień” i „w nocy”. Z powodu trwogi błagający nie może spać, a udręka, którą przeżywa, odbiera mu mowę. Ten fragment Ps 77 przywołuje na myśl modlitwę Zbawiciela w Ogrójcu, przed Męką. To także modlitwa prześladowanego Kościoła.

Czy Bóg odrzuca na wieki? Wydaje się, że psalmista dzieli ból niedoli, która dotknęła cały lud Izraela. Nie może pojąć tego, co się wydarzyło. Nie podważa przy tym Bożego wyroku, ale poprzez postawione pytania (zob. ww. 8-10) chce wzbudzić Boże miłosierdzie, które zakończy trwające już długo uciemiężenie.

Ramieniem swoim lud Twój wybawiłeś. Nadzieję i pokrzepienie przynosi wspomnienie Bożej potęgi i łaskawości, które objawiły się w dziele wyprowadzenia ludu Izraela z Egiptu, pod przywództwem Mojżesza i Aarona.

Boże Ojczy, Ty wielokrotnie okazałeś łaskawość wobec swego ludu, wysłuchaj wytrwałej modlitwy Twoich wiernych, zanoszonej w niedoli życia i prześladowaniu. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv